Raad van State

200800233/1
Datum uitspraak: 4 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/45846 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 2 januari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 januari 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen (hierna: de rechtbank), het tegen het voortduren van de bewaring door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) staat in afwijking van artikel 37, eerste lid, van de Wet op de Raad van State geen hoger beroep open tegen een uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank over een besluit of handeling op grond van hoofdstuk 5 van de Vw 2000.

Ingevolge artikel 95, eerste lid, van de Vw 2000, staat, in afwijking van artikel 84, aanhef en onder a, tegen de uitspraak van de rechtbank, bedoeld in artikel 94, derde lid, hoger beroep open bij de Afdeling.

2.2. Het door de vreemdeling ingestelde beroep is een beroep in de zin van artikel 96, eerste lid, van de Vw 2000, gericht tegen het voortduren van een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in het in hoofdstuk 5 opgenomen artikel 59. De uitspraak van de rechtbank van 2 januari 2008 is gedaan op dit beroep en is derhalve een uitspraak, als bedoeld in artikel 96, tweede lid, van de Vw 2000. Hiertegen staat, anders dan bij een uitspraak als bedoeld in artikel 95, eerste lid, van deze wet geen hoger beroep open op de Afdeling.

2.3. Voor kennisneming van een appel in weerwil van het bepaalde bij artikel 84, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan grond bestaan, indien sprake is van ernstige schending van de eisen van een goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is. Hetgeen appellant te dien aanzien heeft aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat daarvan sprake is.

2.4. De Afdeling is kennelijk onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

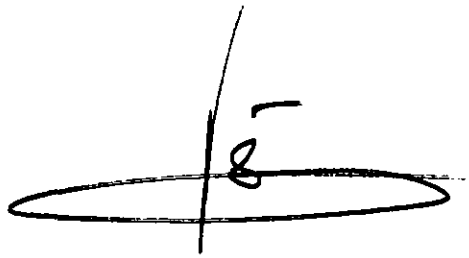
w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2008

279
Verzonden: 4 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

3

POLITIE

• Limburg-Zuid

Postadres Postbus 1230
6201BE MAASTRICHT

Regio Limburg-Zuid
Korpsonderdeel 24 Divisie Regionale Vreemdelingenrecherche
Behandeld door J.G.J. Baumans
Telefoon 045 - 400 89 25
Fax 045 - 400 89 29
V-nummer / Zaak / Zaak - 18/06/2007
Datum 20/06/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS
INDIS
9811.23.0009 20 JUN 2007
Privé Contrôle

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jacob Gerardus Johannes Baumans, inspecteur van het regionaal politiekorps Limburg-Zuid, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, let met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Afganistan
Nationaliteit(en)	: Afgaanse, Afgaanse
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Heerlen
Datum	: 20/06/2007

Tijd : 12:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.G.J. Baumans

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 07/45846 VRONTN

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
verblijvende in Uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A. Portier, advocaat te Arnhem,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. F.H. Postma, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Eiser heeft tegen het voortduren van de bewaring op 7 december 2007 beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 19 december 2007. De gemachtigde van eiser is daarbij verschenen. Eiser is niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De rechtbank stelt voorop dat het beroep tegen het voortduren van de maatregel van bewaring, opgelegd op 20 juni 2007, bij uitspraak van 21 november 2007 (AWB 07/41368 VRONTN) ongegrond is verklaard. Thans staat uitsluitend ter beoordeling of het voortduren van de bewaring sedert het sluiten van het onderzoek in die procedure rechtmatig is.

2.2 Namens eiser is aangevoerd dat hij heeft gepoogd bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken in het bezit te komen van de mededeling van zijn naam, als zijnde een op korte termijn naar Afghanistan uit te zetten vreemdeling, aan de Afghaanse autoriteiten. Tot op heden is deze poging tevergeefs geweest terwijl het Afghaanse consulaat heeft aangegeven

van een dergelijke melding niet op de hoogte te zijn, aldus eiser.
Hoewel de rechtbank begrip heeft voor het feit dat eiser er moeite mee heeft dat hij niet alle stappen die door verweerder worden genomen exact kan controleren, ziet de rechtbank hierin op zich geen aanleiding om te twijfelen aan de mededeling van verweerder dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken deze melding heeft gedaan aan de Afghaanse autoriteiten in Afghanistan en dat daar geen afwijzende reactie op is gekomen. In het enkele feit dat de Consul hiervan niet op de hoogte is, ziet de rechtbank evenmin aanleiding om er aan te twijfelen nu de mededeling niet via het consulaat is gedaan.

Voorts stelt de rechtbank vast dat recentelijk nog vreemdelingen in bewaring naar Afghanistan zijn uitgezet middels een EU-document, zodat er geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat het zicht op uitzetting ontbreekt om reden dat eiser niet vrijwillig wenst terug te keren.

2.3 Gelet op het vorenstaande bestaat er naar het oordeel van de rechtbank nog voldoende zicht op uitzetting. Voorts is er geen grond voor het oordeel dat verweerder daaraan onvoldoende voortvarend werkt. De rechtbank laat daarbij tevens wegen dat een op 19 november 2007 ontvangen vluchtaanvraag met escorte niet uitvoerbaar bleek vanwege de noodtoestand in Pakistan en het feit dat de vliegroute met escorte via Pakistan loopt. De rechtbank is gebleken dat de noodtoestand in Pakistan inmiddels is opgeheven. De rechtbank gaat er dan ook vanuit dat de vluchten naar Afghanistan via Pakistan op korte termijn zullen worden hervat dan wel dat binnen afzienbare termijn een traject via Dubai opnieuw zal worden opgestart en dat eiser op korte termijn zal worden uitgezet.

2.4 Gezien het voorgaande is verdere toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring, mede gezien de duur daarvan, niet in strijd met de Vreemdelingenwet 2000. Evenmin is gebleken dat het voortduren van de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen thans in redelijkheid niet langer gerechtvaardigd is te achten.

2.5 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

2.6 De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. M.J.H. Schuurman en in het openbaar uitgesproken op 2 januari 2008 in tegenwoordigheid van de griffier.

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

Afschrift verzonden op: 02 JAN. 2008

De [illegible] - Kennemerstraatweg 1 - 1811 TH ALKMAAR

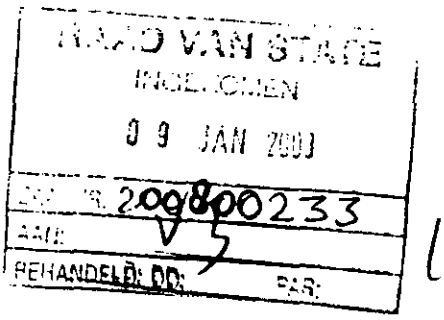
advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
liane van etten
assia huber
cheryl lucassen
astrid portier
marjolein van pul
jan hein van rijswijck
mieke van willigen
advokaten en prokureurs

traas derksen
jose peeze binkhorst
luana pomice
anne-marie wittevaen
administratie

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
tevens per fax: 070 - 365 1380

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Arnhem: 9 januari 2008

APPÈLSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 07/45846

Inzake: de heer

Geboorteland: Afghanistan

Geboortedatum:

V-nummer:

Geeft te kennen:

De heer geboren op zonder vaste woon- of verblijfplaats hier ten lande, thans verblijvende in Uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam, ten deze woonplaats kiezend te 6821 CP Arnhem aan de Sloetstraat 69, bij het kantoor van mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief Sloetstraat, en die uitdrukkelijk door appellant is gemachtigd en als zijn gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging; dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, **(productie 1)**, gedateerd 2 januari 2008 en op dezelfde dag verzonden, waarbij;

Het beroep ongegrond wordt verklaard en

Het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen;

sloetstraat 69 postbus 364 6800 aj arnhem telefoon 026 4454442 fax 026 4454529 advokatenkollektief@sloetstraat69.nl

111-A

Ondergetekende, mevrouw mr A. Portier, is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

Doorbreking appèlverbod.

De rechtbank Zutphen heeft op 2 januari 2008 uitspraak gedaan inzake een (tweede) vervolgberoep over het voortduren van de maatregel, zoals bedoeld in artikel 96 Vreemdelingenwet 2000. Tegen deze uitspraak staat ingevolge artikel 84, onder a Vreemdelingenwet 2000 geen hoger beroep open. Echter, in weerwil van laatstgenoemde bepaling bestaan goede gronden voor kennisneming van dit appèlschrift. In casu is sprake van ernstige schending van eisen van goede procesorde, alsmede van fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is.

De rechtbank stelt voorop onder punt 2.1 dat het beroep tegen het voortduren van de maatregel van bewaring, opgelegd op 20 juni 2007, bij uitspraak van 21 november 2007 ongegrond is verklaard. Appellant merkt dienaangaande op dat voor wat betreft die uitspraak een herzieningsverzoek is gedaan **(productie 2)**, waarop de rechtbank uitspraak zonder het houden van een zitting heeft gedaan, waartegen een verzetschrift zal worden ingediend.

Onder punt 2.2 overwoog de rechtbank het volgende:

Namens eiser is aangevoerd dat hij heeft gepoogd bij het Ministerie van Buitenlandse zaken in het bezit te komen van de mededeling van zijn naam, als zijnde een op korte termijn naar Afghanistan uit te zetten vreemdeling aan de Afghaanse autoriteiten. Tot op heden is deze poging tevergeefs geweest terwijl het Afghaanse consulaat heeft aangegeven van een dergelijke melding niet op de hoogte te zijn, aldus eiser.
Hoewel de rechtbank begrip heeft voor het feit dat er eiser er moeite mee heeft dat hij niet alle stappen die door verweerder worden genomen exact kan controleren, ziet de rechtbank hierin op zich geen aanleiding om te twijfelen aan de mededeling van verweerder dat het Ministerie van Buitenlandse zaken deze melding heeft gedaan aan de Afghaanse autoriteiten in Afghanistan en dat daar geen afwijzende reactie op is gekomen. In het enkele feit dat de Consul hiervan niet op de hoogte is, ziet de rechtbank evenmin aanleiding om er aan te twijfelen nu de mededeling niet via het consulaat is gedaan.

Inmiddels, heden, heeft gemachtigde van het Ministerie van Buitenlandse zaken verkregen een

afschrift van een nota aan de Afghaanse autoriteiten, die met bijlage op 1 oktober 2007 aan de Afghaanse autoriteiten, met kopieverlening aan de UNHCR, is toegezonden (productie 3).

Appellant bedankt de rechtbank voor het begrip dat getoond wordt voor het feit dat hij er moeite mee heeft dat hij niet alle stappen die door verweerder worden genomen exact kan controleren, maar naar mening van appellant is het de taak van de rechtbank om alle stappen die al dan niet door verweerder worden genomen (exact) te controleren. En bij appellant bestaat de indruk dat de rechtbank nauwelijks controleert of verweerder stappen onderneemt en of verweerder een waarheidsgetrouwe weergave van die stappen in het procesdossier vermeldt, dan wel of verweerder een logische gang van zaken hanteert. Dit laatste is toch noodzakelijk teneinde te toetsen of verweerder wel voortvarend handelt en of er (nog) voldoende zicht op uitzetting bestaat.

Zo staat in het procesdossier (28-09-2007) vermeld: bericht van Buiza aan afdeling LP: gegevens zijn op 27-09-2007 doorgezonden aan Afghaanse autoriteiten (Buiza had gewacht met doorzenden gegevens, in afwachting van meerdere namen van vastgestelde Afghanen). En op (11-09-2007): Aangegeven dat betrokkene niet gepresenteerd hoeft te worden. In het dossier is aanwezig een officiële gelegaliseerde verklaring van het Afghaanse Consulaat-Generaal, waarin de Afghaanse nationaliteit van betrokken wordt bevestigd. Nu de Afghaanse nationaliteit reeds is vastgesteld...Terwijl op (26-06-227) nog werd gesteld dat: Zit al een verklaring in dossier van consulaat dat (-) uit Afghanistan komt (is echter geen nationaliteitsverklaring!).

Met de ontvangst van de nota van het Ministerie van Buitenlandse Zaken bestaat niet langer aanleiding om te twijfelen aan de mededeling van verweerder dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken deze melding heeft gedaan aan de Afghaanse autoriteiten in Afghanistan en dat daar geen afwijzende reactie op is gekomen.

De Nederlandse ambassade te zou op 1 oktober 2007 een bericht aan de Afghaanse autoriteiten hebben verstuurd, waarin het volgende wordt gesteld: ...has the honor to hand over the name of an Afghan national in order to make sure that there is no objection to his expulsion.

The Afghan national been presented to the Afghan Consulate in Amsterdam, the Netherlands. The Consul has established the Afghan nationality of the person.....

Dit bericht bevat niets anders dan onwaarheden, waarmee de Afghaanse autoriteiten, appellant en de rechtbank Zutphen om de tuin worden geleid. Het Afghaanse consulaat bevindt zich al enig tijd in Den Haag, maar dat terzijde. En appellant is juist niet bij de Afghaanse Consul in Nederland gepresenteerd. Verweerder gebruikt deze route via het Ministerie van Buitenlandse Zaken en wil appellant met een EU-document uitzetten, zodat de Afghaanse Consul buiten spel kan worden gezet. Bij verweerder is namelijk bekend dat de Afghaanse Consul niet genegen is mee te werken door middel van het verstrekken van een l-p aan Afghanen die niet vrijwillig wensen terug te keren.

Appellant begrijpt thans ook wel waarom de Afghaanse autoriteiten in Afghanistan geen bezwaar hebben gemaakt tegen zijn uitzetting. Aldaar gaat men ervan uit dat appellant een vastgestelde Afghaan is en dat zulks door de Afghaanse Consul is vastgesteld. Aangezien de Afghaanse autoriteiten eveneens op de hoogte zijn van de wens van de Afghaanse Consul in Nederland geen l-p te willen verstrekken aan niet vrijwillig terugkerende Afghanen, zal met het Consulaat geen contact opgenomen zijn. Zeker niet nu de Nederlandse autoriteiten het doen voorkomen alsof appellant bij het Afghaanse Consulaat zou zijn gepresenteerd.

Tevens wordt duidelijk waarom de Consul van deze gang van zaken niet op de hoogte is, de autoriteiten in Afghanistan zullen de Consul niet geraadpleegd hebben, nu de Nederlandse autoriteiten de onwaarheden hebben verkondigd dat appellant aldaar was gepresenteerd en dat de Consul zijn Afghaanse nationaliteit zou hebben vastgesteld.

Ook onder punt 2.2. van de uitspraak stelt de rechtbank vast dat recentelijk nog vreemdelingen in bewaring naar Afghanistan zijn uitgezet middels een EU-document, zodat er geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat het zicht op uitzetting ontbreekt om reden dat eiser niet vrijwillig wenst terug te keren.

Appellant merkt op dat indien dit inderdaad zou zijn vastgesteld, het de rechtbank is geweest die zulks heeft vastgesteld, want de persoon die verweerder ter zitting vertegenwoordigde wist van toeten noch blazen.

Gemachtigde vraagt zich af of aan appellant wel toegang tot Afghanistan zal worden verleend, nadat zij de Afghaanse autoriteiten heeft gesteld van de onjuistheden die in de nota d.d. 1

oktober 2007 staan vermeld.

Pikant detail is wel dat verweerder in de verblijfsrechtelijke procedures van appellant geen enkel belang wenst te hechten aan die verklaring d.d. 18 juni 2007, waarmee overigens enkel werd beoogd een militair boekje te legaliseren. Het is zelfs zo dat appellant voor die verklaring niet zelf in persoon diende te verschijnen, omdat met die verklaring een militair boekje werd gelegaliseerd. Maar dit terzijde.

Onder punt 2.3 van de uitspraak overweegt de rechtbank dat:

Er geen grond is voor het oordeel dat verweerder daaraan (aan de uitzetting) onvoldoende voortvarend werkt. De rechtbank laat daarbij tevens wegen dat een op 19 november 2007 ontvangen vluchtaanvraag met escorte niet uitvoerbaar bleek vanwege de noodtoestand in Pakistan en het feit dat de vliegroute met escorte via Pakistan loopt. De rechtbank is gebleken dat de noodtoestand in Pakistan inmiddels is opgeheven. De rechtbank gaat er dan ook vanuit dat de vluchten naar Afghanistan via Pakistan op korte termijn zullen worden hervat dan wel binnen afzienbare termijn een traject via Dubai zal worden opgestart en dat eiser op korte termijn kan worden uitgezet.

Naar zeggen van verweerder waren de gegevens van appellant op 27 september 2007 (in werkelijkheid was dat volgens de nota op 1 oktober 2007) aan de Afghaanse autoriteiten doorgestuurd, die 4 weken de tijd hadden om tegen zijn uitzetting bezwaar te maken. Dit betekent dat verweerder in ieder geval vanaf 29 oktober 2007 appellant kon uitzetten. En dan volgt er pas een vluchtaanvraag 3 weken later. Verweerder dient ten minste elke 2 weken een uitzettingshandeling te verrichten. Hoe is het mogelijk dat de rechtbank oordeelt dat verweerder voldoende voortvarend handelt?

Ter zitting op 19 december 2007 is verweerder niet op de hoogte van het opheffen van de noodtoestand in Pakistan en stelt dat er wordt nagedacht (dat is geen handelen) over een alternatieve route via Dubai. De stelling dat de vliegroute met escorte via Pakistan verloopt is onjuist, want gemachtigde heeft (en heeft zulks ter zitting ook verklaard) een andere Afghaanse cliënt die medio 2005 tot twee keer aan toe via Dubai met escorts naar Afghanistan zou worden uitgezet **(productie 4)**.

En wat wordt bedoeld met een afzienbare termijn en dat appellant wel op korte termijn zal

worden uitgezet? Waarom kijkt de rechtbank niet wat kritischer naar het handelen, althans het nalaten, van verweerder in deze zaak?

Ter afstemming overwoog de rechtbank onder de punten 2.4 en 2.5 van de uitspraak dat:

Evenmin is gebleken dat het voortduren van de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen thans in redelijkheid niet langer gerechtvaardigd is te achten.
En het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

Welke belangenafweging is er gemaakt. Verweerder stelde op zitting dat appellant nog niet eens 6 maanden in bewaring zat, terwijl hij op 20 juni 2007 in bewaring werd gesteld. Volgens verweerder is appellant al die tijd rechtmatig verwijderbaar geweest en dan valt niet in te zien hoe geoordeeld kan worden dat verweerder voortvarend heeft gewerkt aan die uitzetting, nu appellant all langer dan 6 maanden in vreemdelingenbewaring zit!

Het is in strijd met de eisen van een goede procesorde dat de rechtbank zelfstandig feiten vaststelt, zonder daarbij te controleren of verweerder wel voortvarend werkt aan de uitzetting van appellant. Ook is het in strijd met de fundamentele rechtsbeginselen dat een vreemdeling ruim 6 maanden in detentie zit, terwijl verweerder heel veel en heel lang over allerlei zaken nadenkt, voor zover überhaupt te controleren valt of verweerder dat wel echt doet, zonder dat de rechtbank controleert of er uitzettingshandelingen worden verricht.

<u>Conclusie ten aanzien van de uitspraak van de rechtbank te Zutphen</u>:

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard en het verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen.

PETITUM: Redenen waarom appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Zutphen van 2 januari 2008 te vernietigen.

Hoogachtend, Mr A. Portier Advocaat.

Bijlagen: 4 producties.